

Усопшій! сега вѣчный сѣнь.
 Крыль надъ тебѣ расперя,
 И суровата блѣдна смърть
 Приготвя ти вечеря,
 И чашы пълны ты піешъ
 Отъ влагата на Лита.

И вече мірска добрина
 Ума ти не увлича,
 Кога свѣтливата луна.
 Надъ насъ нощъ наднича,
 Нито кога Фебъ весело
 Земята освѣтява.

Въ андъ испрачатъ твой духъ
 Желѣйнытъ напѣвы :
 Тамъ дѣто вѣчни работѣтъ
 Египетскытъ (а) дѣвы,
 Титана (б) люто дѣт' кълве
 Усорлица жестока.

Ще видашъ тамъ въ подвластнытъ
 На мрачнаго Плутона
 Триглавото и страшното
 Лице на Гиріона,
 На Сисифа и Тандала
 Несвършванытъ мъжы.

Въ двата Прозерпина
 Невесела държава,
 Такызи страшны зрѣлица
 Сждбата ти запазва,
 И тѣхъ ще гледашъ ты, душе,
 На нашя пріятель.

И Стикса вечъ отпредъ си
 Трепетна съзирашъ,

а) Данаидитѣ.

б) Промитея.